

Самокосовъ. Не е добъръ день, щомъ идвашъ за наемъ.

Танасъ. За наема — нека му мисли хазяина.

Самокосовъ. (недочуль) Ти ще кажешъ на хазяина, че за тритѣхъ месеца ще му платя наведнажъ.

Танасъ. (засмѣнь) Не съмъ азъ, който се грижи за богаташитѣ!

Самокосовъ. Тѣй говоришъ предъ мене. А онзи день хазяинътъ...

Танасъ. За да си запазя хлѣба, предъ него азъ...

Самокосовъ. Хитрецъ си, Танасе!

Танасъ. Искамъ да съмъ такъвъ... (замълчава).

Самокосовъ. Е, какво има? Казвай, де?

Танасъ. Ами ти, май, г-нь Самокосовъ, нѣщо...

Самокосовъ. Какво?

Танасъ. А бе, гледамъ единъ твой портретъ на будката... пъкъ като се начоколили ония женуря!

Самокосовъ. Хайде, де!

Танасъ. Бога ми!

Самокосовъ. Та начоколили се, какъшъ, а?

Танасъ. И какви жени!... Ами и друго.

Самокосовъ. Какво друго?

Танасъ. Като никога: днесъ вече три жени питаха — тука ли живѣе художника Самокосовъ?

Самокосовъ. Сигоръ перачката е едната, че не съмъ ѝ плащаль два месеца.